

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۱۱/۰۴

پوهندوی شیمان غفوری، استاد اسبق پوهنتون کابل

معذرت خواهی یک مادر

معذرت خواهی یک مادر
بیست و دو گلی که پر پر شد و زیر خاک سیاه در عین جوانی مدفون گردید.
دختران و پسرانی که در شرایط جنگ تولد شدند، بزرگ شدند و بالاخره با گلوله های جنگی پدرود حیات گفتند.
به حیث مادر تمام لحظه های مضطرب شش هزار مادر محصلان در گیر حمله در پوهنتون کابل را در قلب و وجودم احساس کرده ام.

دختر گلم و پسر عزیزم! چه حالتی داشتی که خود را مقابل مهاجمی دیدی و راه گریز برایت تنگ شد، چه فکری بر سر ات گذشت زمانیکه فیر گلوله را دیدی و شنیدی، چه و کی به یادت آمد، زمانی که گلوله را در چند ملی متری خویش احساس کرده ای؟

به حیث یک انسان، یک هموطن، یک استاد سابق پوهنتون و از همه بیشتر به حیث یک مادر از تو معذرت می خواهم که محیط امنی را برایت مهیا نتوانستم. معلوم است که من و دیگران باغبانهای خوبی نبوده ایم، چونکه شرایط صلح آمیز رشد و نمو را برایت تهیه نکردیم. هر کس حق دارد، که بار ملامتی را به گردن این و آن بیاندازد. ولی من این بار را به دوش خود و هر فرد بالغ این وطن می گیرم و می گویم که من و ما ملامت هستیم که عاقلانه نمی اندیشیم، بر ضد خود می جنگیم، زود تطمیع می شویم، منافع فردی و گروهی را نسبت به منفعت همه ملت ترجیح میدهیم، نفاق و شقاق قومی را دامن میزنیم، در آتش افروخته تیل پاشی می کنیم تا برای خود منفعت زود گذری به دست آوریم. ما در مقابل هیولا ها کوتاه آمدیم.

نه خود انسان واری زندگی کردیم و نه برای نسل تو محیط انسانی دور از جنگ را مهیا ساختیم.
عزیزان خفته در خواب! مادر ملامت تان را ببخشید.
پدران این وطن! شما چه وقت معذرت خواهی می کنید؟

د پانو شمیره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بڼی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولئ